

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] furtum sit peccatum mortale? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

inuenisti, & non reddidisti, rapuisti.

Ad tertium dicendum, quod ille qui furtim accipit rem suam apud alium depositam, grauat depositarium: quia tenetur ad restituendum eam, vel ad ostendendum se esse innoxium. Vnde manifestum est, quod peccat, & tenetur ad releuandum grauamen depositarij. Qui uero furtim accipit rem suam apud alium iniuste decentam, peccat quidem, non quia grauet eum qui detinet (& ideo non tenetur ad restituendum aliquid vel ad recompensandum): sed peccat contra communem iustitiam, dum ipse sibi usurpat suæ rei iudicium, iuris ordine prætermisso. Et ideo tenetur Deo satisfacere, & dare operam, ut scandalum proximorum, si inde exortum fuerit, sedetur.

ARTIC. VI.

Utrum furtum sit peccatum mortale?

373

*Locis sup.
ar 5. in-
ductis. c.
qui cum
fure. de
furtis.*

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod furtum non sit peccatum mortale. Dicitur enim Pro- uerb. 6. Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit. Sed omne peccatum mortale est grandis culpa. Ergo furtum non est peccatum mortale.

¶ 2 Præterea, Peccato mortali mortis pena debetur. Sed pro furto non infligitur in lege pena mortis, sed solum pena damni, secundum illud Exo. 22. Si quis furatus fuerit bouem aut ouem, quinque boues pro vno boue restituet, & quatuor oues pro vna oue. Ergo furtum non est peccatum mortale.

¶ 3 Præterea, Furtum potest committi in paruis rebus, sicut & in magnis. Sed inconueniens videtur quod pro furto alicuius parue rei, puta vnius acus, vel vnius pennæ, aliquis puniatur morte æterna. Ergo furtum non est peccatum mortale.

SED contra est, quod nullus damnatur secundum diuinum iudicium, nisi pro peccato mortali. Condemnatur autem aliquis pro furto: secundum illud Zachar. 5. Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scri-

scriptum est, iudicabitur. Ergo furtum est peccatum mortale.

9. 24. n. 12.
 12. 9.
 72. n. 5. et
 87. n. 3.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut supra * habitum est, peccatum mortale est quod contrariatur charitati, secundum quod est spiritualis animæ vita. Charitas autem consistit principaliter quidem in dilectione Dei, secundario verò in dilectione proximi, ad quam pertinet, ut proximo bonum velimus, & operemur. Per furtum autem homo infert nocumentum proximo in suis rebus: & si passim homines sibi inuicem furarentur, periret humana societas. Unde furtum tamquam contrarium charitati est peccatum mortale.

ar. seq.

Ad primum ergo dicendum, quòd furtum dicitur non esse grandis culpæ duplici ratione. Primò quidem, propter necessitatem inducentem ad furandum, quæ dimittit, vel totaliter tollit culpam, ut infra * patebit. Unde subditur, Furatur enim, ut esurientem impleat animam. Alio modo dicitur furtum non esse grandis culpæ, per comparisonem ad reatum adulterij, quod punitur morte. Unde subditur de fure, quòd deprehensus reddet septuplum: qui autem adulter est, perdet animam suam.

tra 50. d.
 m. 10. 9.

Ad secundum dicendum, quòd pœnæ præsentis vitæ magis sunt medicinales, quàm retributiue. Retributio enim reseruatur diuino iudicio, quod est secundum veritatem in peccantes. Et ideò secundum iudicium præsentis vitæ, non pro quolibet peccato mortali infligitur pœna mortis, sed solum pro illis, quæ inferunt irreparabile nocumentum, vel etiam pro illis, quæ habent aliquam horribilem deformitatem. Et ideò pro furto quod irreparabile damnum non infert, non infligitur secundum præsens iudicium pœna mortis, nisi ut furtum aggrauatur per aliquam grauem circumstantiam: sicut patet de sacrilegio, quod est furtum rei sacræ; & de peculatu, quod est furtum rei communis: ut patet per * Augustinum super Ioannem, & de plagio, quod est furtum

rum hominis, pro quo quis morte punitur: vt patet Exodi 21.

Ad tertium dicendum, quòd illud quod modicum est, ratio apprehendit quasi nihil. Et ideo in his quæ minima sunt, homo non reputat sibi nocumentum inferri. Et ille qui accipit, potest præsumere hoc non esse contra voluntatem eius, cuius est res. Et pro tanto si quis furtiuè huiusmodi res minimas accipiat, potest excusari à peccato mortali. Si tamen habeat animum furandi, & inferendi nocumentum proximo, etiam in talibus minimis potest esse peccatum mortale, sicut & in solo cogitatu per consensum.

ARTIC. VII.

Vtrum liceat alicui furari propter necessitatem? 374

AD septimum sic proceditur. Videtur, quòd non liceat alicui furari propter necessitatem. Non enim imponitur pœnitentia nisi peccanti. Sed extra, de furtis † dicitur. Si quis per necessitatem famis, aut nuditatis furatus fuerit cibaria, vestem, vel pecus, pœniteat per hebdomadas tres. Ergo non licet furari propter necessitatem.

¶ 2 Præterea, Philosoph. † dicit in 2. Ethic. quòd quædam confestim nominata, conuoluta sunt cum malicia, inter quæ ponit furtum. Sed illud quod est secundum se malum, non potest propter aliquem bonum finem, bonum fieri. Ergo non potest aliquis licitè furari, vt necessitati suæ subueniat.

¶ 3 Præterea, Homo debet diligere proximum, sicut seipsum. Sed non licet furari ad hoc, quòd aliquis per eleemosynam proximo subueniat: vt † Augustinus dicit in libro contra mendacium. Ergo etiam non licet furari ad subueniendum propria necessitati.

SED contra est, quòd in necessitate sunt omnia communia: & ita non videtur esse peccatum, si aliquis rem alterius accipiat propter necessitatem sibi factam communem.

RE-

Inf. 9. 110
a. 3. ad 4
Et 4. d. 15
q. 2. ar. 1.
q. 4 ad 2.
Et a. 4. 9.
2. ad 2. c. 8
a. 5. q. 1.
cor.
† c. si quis
de furtis.
† ca. 6. ad
fi. 10 5.
† ca. 7. in
me. 30. 4.